

„Képek vesznek körül minket: laptopon, telefonon, magazinokban, újságokban, olyan könyvekben, mint ez, és – még mindig – ott lógnak a falakon is. Legalább annyit gondolkodunk képekben, mint szavakban, képekkel álmodunk, és rajtuk keresztül próbáljuk megérteni az embereket és a környezetünket.

Ám a képeket eddig ritkán tekintettük önálló kategóriának. A képek különböző faj-

táinak, mint a festészet, a fotográfia vagy a film, sokszor megírták már a történetét. A képek történetét viszont még nem – kép alatt a háromdimenziós világ ábrázolásait értjük olyan sík felületeken, mint a vászon, a papír, a mozivászon és az okostelefonok. Ennek a könyvnek a témáját a különböző típusú ábrázolásmódok közötti folytonosságok és kölcsönhatások adják.

David Hockney úttörő könyve, a Titkos tudás (2001) rámutatott ezek közül az egyik legfontosabbra. Amellett érvelt, hogy az európai festők ismerték a lencsékkel és tükrökkel kivetített képeket – amelyeket mi a fotográfiához kötünk – évszázadokkal a fényképezés hivatalos megszületése, 1839 előtt. A képek története továbbbúzi, újabb bizonyítékokkal támasztja alá és tágabb kontextusba helyezi ezt a gondolatmenetet. Ez globális történet, de a gondolatmenet két hagyományra koncentrál, amelyek két dimenzióban igyekeztek megragadni a körülöttünk lévő világot, kitágítva teret és időt: Egyiptom, Európa és az USA nyugati tradíciója, illetve Kína és Japán egészen eltérő közelítésmódja. Ez a történet a kőkorszaki barlangokban kezdődött, és még mindig nem ért véget.”

*David Hockney és
Martin Gayford előszava*

David Hockney a ma élő egyik legkeresettebb festő, akinek képei milliárdokért kelnek el és Martin Gayford műkritikus, életrajzíró izgalmas beszélgetést folytatnak: feltérképezik, hogyan és miért készítenek több ezer éve képeket az emberek. A két szerző a magasművészetből és a popkultúrából egyaránt hoz példákat, és a különböző korok és médiumok meglepő határait mutatja. Unásig ismert képekre olyan friss szemmel nézhetünk most, mintha először látnánk őket.